

Komisija za prosvetno-kulturnu razmenu
izmedju Jugoslavije i SAD
11000 Beograd

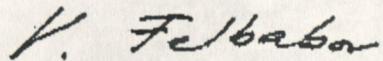
dve decenije delanja i traga za putovanjem u Ameriku. Preko
kojih su neki i stigavali kod vane u Novom Sadu (od
de obdužen više od paraveta). Mary Lee, Brad Riedel, Bob Miller,

poštovana gospodo, u Novom Sadu. I ne želim da ova
pokušava ljudski lagodnu/prijatou i naučno

Ljubim u svom domovinu. Sankcije Ujedinjenih nacija poništile su JATovu
povratnu kartu koju ste mi obezbedili pri odlasku. Ni najbolja
volja predstavnika JATA u Detroitu da mi uz doplatu omoguće
povratak Deltom do Budimpešte (kancelarije i karte su sutradan
zatvorene i zaplenjene akcijom američkih vlasti), niti konzulata u
Čikagu (i njihova sredstva su u banci zamrzнута) nisu mi pomogli da
prisustvujem očevoj sahrani 5. juna. U desetak pokušaja
uspostavljanja kontakta sa administrativnim savetnikom u Vašingtonu
(porukama sekretaricama živim i mehaničkim) konačno mi je
savetovano da novu kartu sebi obezbedim od uštedjevine koju
"verovatno imam", da sve finansijske obraćune obavim po povratku u
Beograd, a mogućnost da mi se obezbede dolarska sredstva CIES
however, we might be able, we shall see). U putničkoj agenciji su
mi ponudili izbor rešenja i tarifa: let za tri dana \$2,200 do
Temišvara, sa plaćanjem 20 dana unapred \$1,300 do Budimpešte, sa
plaćanjem 30 dana unapred \$1,100. Moje finansijske mogućnosti
prevagnule su u korist čarter leta 8.jula za \$870 (sa plaćanjem u
letova u SAD koji su poništeni sa JATovom kartom), ali nažalost
prevoznikom British Airways. Opcija je bila otvorena dva dana, a
kupovina uslovljena nikakvim naknadnim zamenama termina ili
povratkom karte. Mehaničkoj sekretarici u Vašingtonu sam sve ovo
izložila u petak, 5. juna oko 15 časova. Kartu sam kupila u subotu
popodne jer nikakvog odgovora nije bilo. U ponedeljak u podne mi
je javljeno da su mi sredstva za kartu ipak obezbedjena, ali pošto
je prevoznik britanski da mi ne mogu biti isplaćena. Catch-22.
Da li se neko pobrinuo za one nesnalažljivije i sa decom koji
pokušavaju da se vrati kući? Kraj razgovora je bio hamletovski,
čutanje sa obe strane otvorene telefonske linije. Abigail Stewart
(koja je bila učesnik konferencije u Dubrovniku) i njen muz David
Winter, divni ljudi koji su mi se tih dana ljudski našli u tuzi i
muci, preneli su slučaj kao nepravdu svome senatoru. U
medjuvremenu, saznavši za moj problem, kolege sa Sorbone, sa
kojima naš Institut ima TEMPUS program, su mi ponudile plaćenu
kartu Er Fransa kakva god i kada god meni odgovara. I Francuska
učestvuje u sankcijama UN, zar ne? Od Budimpešte sam, kako je
mnogo majci poručeno, u potpunoj brizi svoga instituta i Fakulteta.

Oprostite na zajedljivosti i povećanom stepenu osetljivosti. Preko dve decenije druženja i brige za Fulbrajtovce u Novom Sadu (od kojih su neki i stanovali kod mene dok se nisu snašli) naveli su me da očekujem više od paragrafa. Mary Lee i Brad Field, Bob Miller, Dick Williams, svojim pozivima mi ovih dana pokazuju da su lepe ljudske veze uspostavljene u Novom Sadu. I ne želim da ove poslednje nedelje pokvare ljudski lagodnu/prijatnu i naučno obogaćujuću/izuzetno korisnu godinu u akademskom En Arboru.

Mnogo srdačnih pozdrava do skorog vidjenja u Beogradu,

Dr Vladislava Felbabov